Chci tě - Rottrová, Marie

Noc je nádraží, čas je prázdné nástupiště,
možná dnes a nebo příště snad.
Když se rozední, ráno moudřejší, já mám být chytrá
s úsměvem to jisté zítra brát.
Obdiv tvůj, tvá ústa a co dál se ptám
zvědavá, tak málo tě znám.

Proč mi neříkáš, to co v očích mužů vídám,
sama už se neuhlídám víš.
Dvoříš se mi dál, jako princezně a mám být pyšná,
ale já jsem trochu hříšná spíš.
Dobýváš mě zvolna, vysoký máš styl,
konečná je láska, tvůj cíl.
Chci tě mít, tak blízko jak jen blízko může být
a vím, že lehce dojde k samovznícení.
Chci tě svést z té cesty, kterou sám jsi zvyklý jít,
jsi tu, chci tě, už víš.

Tykám ti a vím, jsem tvůj neklid v rovnováze,
překvapení na tvé dráze dnů.
Z letmých doteků, ten tvůj tichý skrytý oheň cítím
spoutaná jsem vlastní sítí snů.
Dychtivá jak výzva přeházím tvůj řád
najednou a navždy buď rád.
Chci tě mít, tak blízko jak jen blízko může být
a vím, že lehce dojde k samovznícení.
Chci tě svést z té cesty, kterou sám jsi zvyklý jít,
jsi tu, chci tě, už víš.

Noc je nádraží, čas je prázdné nástupiště,
možná dnes a nebo příště snad,
možná dnes a nebo příště snad.